

Žena nepřežila odběr vajíček, další bojovala o život. Lékaři osvobozeni

Petr Kozelka

Tragédií skončil odběr vajíček na jedné z brněnských reprodukčních klinik. Po zákroku totiž zemřela jedna dárkyně, boj o život druhá se nakonec lékařům brněnských nemocnic podařilo vyhrát. Státní zastupitelství obžalovalo lékaře, který na klinice odběr prováděl, a jeho kolegu, jenž se podílel na péči o ženy po zákroku.

Za usmrcení a ublížení na zdraví z nedbalosti jim hrozilo až šest let vězení, soud je ale zatím nepravomocně osvobodil.

Právu se nyní podařilo získat rozsudek, který přesně mapuje poslední hodiny a minuty osudného dne, na jehož konci jedna z žen zemřela na operačním sále při marném boji lékařů o její život, a druhou vyrvali ze spárů smrti na poslední chvíli.

Bylo 18. června 2015 a na soukromé reprodukční klinice v Brně nic nenasvědčovalo blízkosti tragédie. Dvě mladé ženy se šelhy na stejném zákroku, sdílely společný pokoj. Obě už měly jednu bezproblémovou zkušenost s darováním vajíček za sebou. Obě ženy podstoupily

zákrok a měly se zotavovat. Jenže jejich stav se začal horšit. Podle státního zastupitelství v tu chvíli oba lékaři neodhadli vážnost situace.

„Podcenili možnost vzniku vnitřního krvácení a rozhodli se obě ženy pouze sledovat namísto jejich odeslání do nemocnice, i když neměli k dispozici potřebné přístrojové vybavení a možnost laboratorní kontroly k zjištění či vyvrácení zdravotních komplikací. Zdravotní potíže hodnotili nedostatečně kriticky a zejména opožděně, čímž znemožnili včasný transport a zásah k zastavení nitrobrášíšního krvácení,“ stálo v obžalobě.

Zemřela na sále

Když už se lékaři kliniky rozhodli přivolat záchranku a převést jednu z žen do Fakultní nemocnice v Brně, bylo pozdě. Žena okamžitě putovala na sál, kde jí z břicha odsáli 4,5 litru krve. „Při operaci se rozvinul plicní edém, došlo k srdeční zástavě a úmrtí v důsledku příliš dlouhého vnitřního krvácení. K úmrtí nemuselo dojít, pokud by lékaři poškozenou adekvátně sledovali, pro-

vedli správnou diagnostickou rozvahu a včas ji odeslali do nemocnice,“ byl přesvědčen státní zástupce.

Podcenili možnost vzniku vnitřního krvácení a rozhodli se obě ženy pouze sledovat namísto jejich odeslání do nemocnice

Druhou ženu lékař kliniky vezl vlastním autem do Nemocnice Milosrdných bratří, kde také musela na sál, při komplikované operaci jí museli lékaři odstranit vaječnik a vejcovod. Poté však nastaly další komplikace a žena byla v ohrožení života, nakonec ale svůj boj vyhrála. Z celého zážitku si ale odnesla těžké psychologické trauma.

Nikdy jsme nic takového nezažili

Oba lékaři kliniky před soudem svou vinu odmítli. „Je mi to líto, ale své povinnosti jsme

nezanedbali. Nikdy předtím ani potom jsem nezažil tak závažné komplikace. Sledovala je sestra, když si začaly stěžovat, přivolal jsem i kolegu, provedli jsme vyšetření i ultrazvuk, ale nic nenasvědčovalo tak vážnému stavu,“ tvrdil lékař provádějící odběr vajíček. „Stále přemýšlím, jestli se tomu dalo zabránit, ale jak si to promítám v hlavě, myslím, že jsme byli úplně bezmocní. Nikdy jsem se s takovým průběhem nesešel,“ tvrdil jeho kolega.

Dívka, kterou se nepodařilo zachránit, přijela do Brna z jihu Čech. „Byla tou klinikou nadšená, říkala, jací jsou tam bezvadní lékaři,“ vypověděla u soudu její matka.

Čtyři ze sedmi slyšených znalců hovořili u soudu přímo o pochybení lékařů kliniky či systémové chybě v péči o pacientky v takovém zařízení. „Úmrtí bylo v příčinné souvislosti s poskytováním lékařské péče. Společný jmenovatel u obou poškozených byla zvýšená hormonální stimulace vaječníků, nedostatečná pooperační monitorace a diagnostické rozpaky lékařů kliniky,“ prohlásil první znalec.

Další znalec uvažoval nad tím, že vliv mohlo mít nesprávné podání anestezie, která byla v zařízení používána v rozporu s doporučením Státního ústavu pro kontrolu léčiv. „Systémovou chybou bylo, že odběry byly prováděny v zařízení, ve kterém chybí zázemí a není možno řešit známé komplikace. Protože ke komplikacím dlouho nedocházelo, nebo se je vždy podařilo nějak vyřešit, došlo k tzv. fenoménu normalizace deviace, kdy je nestandardní postup již vnímán jako normální a bezpečný. Systém byl nastaven tak, že všechno jde dobře, ale už nebylo to, co když se něco zkomplikuje,“ nebral si servítky znalec.

Soud: Lékaři dělali, co bylo v jejich silách

Senát brněnského městského soudu v čele s Ditou Řepkovou nakonec rozhodl, že vinu lékařů obžaloba neprokázala. „Obžalovaní činili v konkrétní okamžik vše pro to, aby se stav pacientek zlepšil. Oběma poskytl shodnou péči. Není vyloučen vliv anestetika na zdravotní stav poškozených, což nemohli

obžalovaní vůbec předpokládat. Neexistuje tak praktická jistota, že se stal skutek, pro který byla obžaloba podána,“ rozhodli soudci. S jejich verdiktem se státní zástupce neshodl a podal odvolání.

Klinika se nechtěla k případu šířeji vyjadřovat předtím, než rozhodne odvolací soud. „Pracovníci kliniky byli hluboce zasaženi touto událostí. Bohužel medicína přináší svá rizika i při zdánlivě banálních zákrocích.“

Pracovníci kliniky samozřejmě analyzovali oba tyto zcela ojedinělé a mimořádné případy a ihned z nich vyvodili příslušné závěry. Před i po tomto případu zde proběhly tisíce obdobných zákroků zcela bez komplikací. Klinika od počátku disponuje veškerým technickým i personálním vybavením, které je požadováno příslušnými národními předpisy pro takový druh činnosti,“ napsal Právu advokát kliniky.

„Klinika se rovněž smluvně zavázala k mlčenlivosti v obou případech v rámci dohody o narovnání s poškozenými. Tuto dohodu uzavřela bez ohledu na odpovědnost či zavinění,“ dodal advokát.

Akro vrátila sporné dvě miliardy, stát chce víc

Investiční společnost Akro loni poslala státu zpět 2,1 miliardy korun odškodného pro podílníky vytunelovaných CS Fondů. Podle soudů byl nárok klientů promlčený. Stát ale po Akru žádá ještě 700 milionů za úroky od roku 2012 a na náklady sporu, zjistil server Novinky.cz. Firma čelí exekuci.

„Městský soud v Praze v loňském roce pravomocně rozhodl, že Akro má povinnost zaplatit ministerstvu financí žalovanou sumu. Nejvyšší soud odmítl dovolání Akra proti tomuto rozsudku. Akro uhradilo jistinu ve výši 2,1 miliardy korun, nikoli však příslušenství ve výši zhruba 700 milionů,“ řekla Novinkám mluvčí ministerstva Anna Fuksová.

Příslušenstvím se u pohledávky míní úroky a penále z prodlení a další náklady na dobytí pohledávky.

„Pokud jde o příslušenství, tak na návrh ministerstva byla na Akro nařízena exekuce, v rámci níž byl prostřednictvím exekučních příkazů zajištěn majetek Akra. Ke zpeněžení majetku dosud nemohlo dojít,

neboť Akro podalo návrh na odklad exekuce a návrh na zastavení exekuce. Návrh na odklad byl již pravomocně zamítnut, nicméně o návrhu na zastavení dosud soud nerozhodl, a dokud pravomocně nerozhodne, nemůže exekutor přistoupit ke zpeněžení majetku Akra,“ dodala mluvčí.

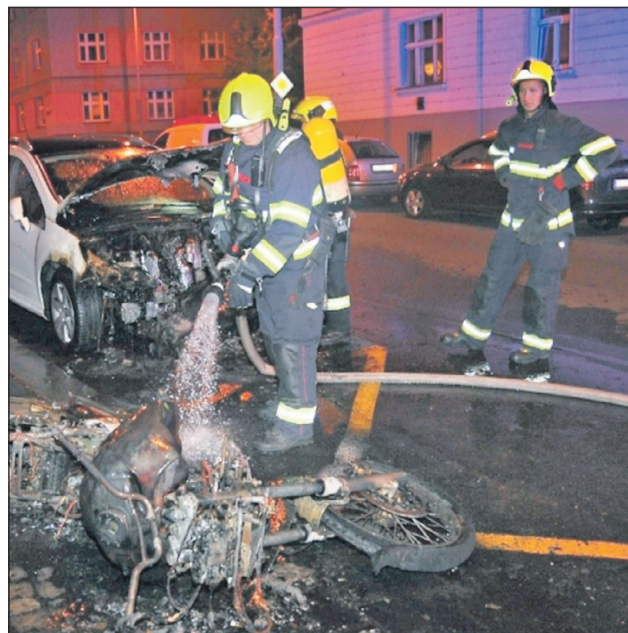
Jakou část prostředků z uvedených 700 milionů se v exekuci povedlo zajistit, nechtěla vzhledem k probíhajícímu řízení upřesňovat.

Ústavní stížnost

Akro minulý týden podalo ve vleklém sporu ústavní stížnost. Uvedené dvě miliardy firma přijala před sedmi lety jako odškodné pro podílníky vytunelovaných CS Fondů. Justice ale později dospěla k závěru, že nárok už tehdy byl promlčený, v následném sporu proto nařídila peníze vrátit jako bezúvodné obohacení.

Nejvyšší soud v červnu odmítl dovolání Akra. Potvrdil, že když stát Akru peníze posílal, „plnil na promlčený dluh“.

(tov, Novinky.cz, ČTK)

MOTORKA A AUTO V PLAMENECH. Motorka a osobní auto shořely v noci na neděli v Praze. Hasiči vyjžděli do Ondříčkovy ulice na rozhraní Vinohrad a Žižkova před druhou hodinou ráno. Škodu odhadli na 200 tisíc korun. Co bylo příčinou vzniku požáru, zjišťují vyšetřovatelé. (rap)

AKCE CIHELNA. Ukážka na vojensko-historické akci Cihelna v Králíkách na Orlickoústecku představila v sobotu těžké osvobozovací boje na Ostravsku na jaře roku 1945. Bitevní scény sehrály na čtyři desítky kusů historické vojenské techniky, originálů i replik, vystoupilo kolem 400 dobově uniformovaných herců z řad klubů vojenské historie a historických vojenských jednotek. (zr)

Azbest stále strašákem starých domů...

(Pokračování ze str. 1)

Když přijedou na likvidaci azbestu profíci, vypadá to opravdu jako v apokalyptickém filmu. Sehraný tým v ochranných oblecích pracuje s maximální opatrností ke svému okolí, stavbu většinou kompletně zakryje plachtou, aby vlákna nepoletovala do okolí. Jenže když jednotlivci či stavební firmy azbest najdou, často na nějakou ochranu kašlou a snaží se materiál všemožně zbit.

Stalo se tak v případě opravy staršího obytného domu v Opavě, kde dům vlastnila přímo realitka. Noví vlastníci bytů pak na zahradě začali nacházet kousky staré azbestové střechy. „Realitka se k odstranění stále nemá, není schopná ani předložít doklady o likvidaci,“ potvrzuje

Michal Flachs z projektu Zdravá nemovitost. Realitní společnost hází odpovědnost na stavební firmu, její jednatel dělá, že o ničem neví. Podle informací od vlastníků se k věci celkem laxně postavila i policie.

„Vzhledem k nákladnosti práce s azbestem se při opravách málokdy skutečně dodržují předpisy, jak s tak nebezpečným materiálem zacházet, a v takových případech může riziko zasáhnout i běžné obyvatel lokality, kde k opravám dochází,“ upozorňuje na stavebním portálu estav.cz lékařka Ivana Holcátová.

Azbest je přitom na první pohled skvělý stavební materiál. Má vysokou pevnost, malou objemovou hmotnost, je nehořlavý, lze jej jednoduše opracovat

například řezáním. Jenže vdechování rozptýlených azbestových vláken ve vzduchu způsobuje nádorová onemocnění, varuje doktorka.

Nejčastějším pochybením při likvidaci je jeho doprava na skládku, kde by měl také podléhat zvláštnímu režimu. Jeho dovoz se musí předem ohlásit.

„Za poslední tři roky jsme provedli kolem dvou desítek kontrol původců odpadů s obsahem azbestu. Řešili jsme i případy skládek, kde nesprávně azbest zakryli,“ sdělila Právu mluvčí České inspekce životního prostředí Radka Nastoupilová.

Každopádně, jak potvrzuje klempř a pokrývač Pavel Haba, azbestocementové šablony patří mezi oblíbené krytiny.

V rámci ČSSR se vyráběly v Berouně, Šumperku, Nitrě. Jak píše na internetu, stále jsou hodně vidět v horských oblastech, kde jsou staré i přes osmdesát let. Buď vypadají jako šablony, nebo jde o vlnité desky.

„Koupil jsem deset let starý rodinný dům. Na zahradě jsem pak našel několik pohozených desek z azbestu. Je fakt, že je vidět, jak se z těch prasklin uvolňují taková jemná vlákna. Zakryl jsem s tím studnu, kterou mám stejně na zalévání. Ale asi bych to měl dát teda pryč...“ reagoval jeden z domkářů v Černošicích na otázku, zda se s azbestem někde setkal.

Podle specialistů i taková jedná deska může okolí zamořovat vláky. Nejhorší je, že riziko není vidět a neprojevuje se hned.